

NOS PČR

POLICIE

Noviny Nezávislého odborového svazu Policie České republiky

Foto z tiskové konference, na které byl představen nový projekt Zdraví jako vášně. Zleva Z. Schwarz, J. Gajdáček a P. Kříž.

OBSAH ČÍSLA:

Aktuálně

- Hrozí zdravotnictví kolaps?**
Jaromír Gajdáček 1
- Pomáháme pomáhat – a chránit**
Roman Váňa 2
- Stanovisko Předsednictva NOS PČR k otázce výsluhových nároků**
Milan Štěpánek 4

Ostatní

- Představujeme**
– plk. Mgr. Milan Franko
Zdeněk Bartoň 5

HROZÍ ZDRAVOTNICTVÍ KOLAPS?

JAKÝ BUDE ROK 2010 PRO FINANCOVÁNÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE? HROZÍ ZDRAVOTNICTVÍ KOLAPS? OMEZÍ SE DOSTUPNOST ZDRAVOTNÍ PÉČE? TYTO OTÁZKY SI KLADEME UŽ NĚKOLIK MĚSÍCŮ. JAKÉ TEDY MÁME NA PRAHU ONOHO PŘELOMOVÉHO ROKU ODPOVĚDI?

Úhradová vyhláška pro rok 2010, kterou vydalo ministerstvo zdravotnictví, znamená určitý kompromis mezi tím, co je možné a mezi požadavky jednotlivých skupin lékařů. Zdravotní pojišťovny letos zcela jistě vyčerpají své finanční polštáře. Ale právě proto, že je ještě mají, že ještě mohou čerpat ze zásob, můžeme předejít všem vyřčeným obavám a sdělit: rok 2010 ustojíme.

Nedojde k radikálnímu omezení dostupnosti zdravotní péče, jak před koncem roku 2009 strašila Česká lékařská komora. Pravděpodobně nedojde ani k enormnímu zadlužení zdravotních pojišťoven, jak zase varovali někteří politici.

Je však nutné ptát se, co bude dál po roce 2010. Vývoj ukazuje, že zdravotnictví se beze změny neobejde. V současné době nelze očekávat, že stát opět – jako již několikrát – dosype do systému několik miliard, a tak bude vše zase „v pořádku“.

Musí přijít skutečná změna. Je třeba zvýšit efektivitu, je nutné hledat další zdroje peněz. Obojí jde ruku v ruce.

Zdravotnictví jako pouhé politikum?

Bude však vůle po květnových volbách do poslanecké sněmovny najít kompromis a změnit pravidla? Nebo se stane zdravotnictví znovu jen politickým tématem? Osobně si myslím, že na velkou reformu teď pomýšlet nelze. Ale je možné už v sou-

Jaromír Gajdáček je generálním ředitelem Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR a viceprezidentem Svazu zdravotních pojišťoven ČR.

časné době hovořit o tom, co by mohlo být průchodné.

Profesor Pařko na začátku roku v deníku MF Dnes uvedl, že dalším zdrojem financování zdravotnictví by mohla být vyšší spoluúčast pacientů. Samozřejmě s tím souvisí nutnost zasáhnout do rozsahu garantované zdravotní péče, do seznamu hrazených výkonů a také umožnit obča-

>> pokračování na str. 2

>> pokračování ze str. 1

nům komerční připojištění. Je zbytečné si nalhávat, že můžeme jít jinou cestou. Přesvědčuje nás o tom praxe všech vyspělých států světa i Evropské unie.

Je nutné udržet solidaritu

Je jistě nezbytně nutné udržet solidaritu tam, kde si občan nemůže zaplatit drahou operaci, transplantaci orgánu nebo nákladnou onkologickou léčbu. Ale je mnoho dalších oblastí zdravotní péče, kde je možno platby oddělit. S touto praxí se setkáváme v mnoha zdravotnických zařízeních už dnes.

Jen se to jmenuje sponzorský dar nebo se platí penězi, vloženými do obálky. Nedávný průzkum v časopisu Týden koncem roku 2009 ukázal, že každý třetí člověk v ČR svého lékaře upláci. Pacienti přinášejí dary a nemalé peníze za to, aby je lékaři ošetřili, operovali, aby jim dali lepší kloubní náhradu atd. První krok učinili sami občané. Co tedy postavit jednu z nutných změn na této zaběhlé praxi? Vytvoříme legální prostor pro to, aby si klient sám zvolil za kolik a jakou – zdůrazňuji, že doplňkovou a neurgentní – péči chce. Podle zmíněného průzkumu se 43 % dotázaných přiklání k názoru, že

k nápravě by přispěl právě oficiální ceník služeb, za které si lze legálně připlatit.

Zaměstnanecké zdravotní pojišťovny už dříve připravovaly možnost nabídky tzv. alternativních zdravotně pojistných plánů a individualizaci smluvních vztahů mezi klientem a pojišťovnou. Proč bychom tyto návrhy nemohli dotáhnout do konce? Nebo budeme čekat na zázrak, který nám nasype potřebné peníze shůry?

Jaromír Gajdáček, generální ředitel

Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR
a viceprezident Svazu zdravotních pojišťoven ČR

POMÁHÁME POMÁHAT – A CHRÁNIT

INTENZIVNÍ SPOLUPRÁCE SE ROZBĚHLA MEZI ČESKÝM ČERVENÝM KŘÍŽEM V OLOMOUCI A DÁLNIČNÍM ODDĚLENÍM POLICIE KOCOUROVEC V RÁMCI PROJEKTU POMÁHÁME POMÁHAT.

Tento projekt je zaměřen především na získávání nových dárců krve, ale také na speciální školení první pomoci, m. j. i pro příslušníky policie. Oddělení dálniční policie bylo vybráno jako pilotní v tomto projektu nejen pro vysokou pravděpodobnost potřeby znalostí první pomoci v rámci služby, ale také pro mimořádnou vstřícnost vedoucí oddělení npor. Mgr. Gizely Chládkové. Nejprve bylo provedeno základní čtyřhodinové proškolení všech příslušníků oddělení, následovat bude jarní praktické zaměstnání s procvičením získaných znalostí v terénu. Plánuje se také společné darování krve členů týmu Pomáháme pomáhat a příslušníků dálničního oddělení. Je však třeba poznamenat, že policisté již většinou dárci krve jsou. Snad právě díky své profesi si více uvědomují rizika a naopak jsou připraveni pomáhat, třeba právě darováním krve.

Projekt Pomáháme pomáhat, který získal v dálničním oddělení Kocourovec zajímavého partnera, vznikl v roce 2008 v rámci Českého červeného kříže a je založen na spolupráci různých subjektů, koordinovanou studenty Univerzity Palackého v Olomouci. Kreativita mladých lidí přináší zajímavé výsledky, jako je třeba propagační videospot na podporu bezplatného dárcovství krve, či série speciálních školení první pomoci. Více informací je možné získat na www.pomahamepomahat.cz

Roman Váňa, ČČK

STANOVISKO PŘEDSEDNICTVA NOS PČR K OTÁZCE VÝSLUHOVÝCH NÁROKŮ

PŘEDSEDNICTVO NEZÁVISLÉHO ODBOROVÉHO SVAZU SE DNE 27. LEDNA 2010 NA SVÉM ZASEDÁNÍ ZABÝVALO OTÁZKOU VÝSLUHOVÝCH NÁROKŮ PŘÍSLUŠNÍKŮ BEZPEČNOSTNÍCH SBORŮ, KTERÉ JSOU GARANTOVÁNY ZÁKONEM Č. 361/2003 SB., O SLUŽEBNÍM POMĚRU PŘÍSLUŠNÍKŮ BEZPEČNOSTNÍCH SBORŮ. PO PROJEDNÁNÍ VĚCI VYDÁVÁ TOTO STANOVISKO:

V poslední době se opět množí dotazy, reagující na více či méně důvěryhodné informace o možných restrikcích v oblasti výsluhových nároků policistů i ostatních příslušníků bezpečnostních sborů. Tyto opět vyvolávají pochybnosti o stabilitě právního základu služebního poměru a obnovují nejistotu těch příslušníků, kteří přes veškeré dosavadní problémy setrvávají ve služebním poměru a plní svěřené úkoly.

Poté, kdy se nám na konci minulého roku společně s dalšími odborovými svazy podařilo zajistit zachování služebních příjmů a platů na úrovni roku 2009, vnímáme podobné snahy jako další negativní jev. Proto považujeme za nutné vysvětlit význam a odůvodněnost výsluhových nároků pro příslušníky bezpečnostních sborů.

Existence právního institutu výsluhového příspěvku není samoučelná. Poskytování tohoto nároku plní významné funkce ve vztahu k zabezpečení požadované kvality a motivace personálního obsazení bezpečnostních sborů. Uvedená skutečnost je velmi často přehlížena. V některých případech je to z pouhé neznalosti problematiky vztahující se k bezpečnostním sborům, mnohdy je však skutečným důvodem snaha dosáhnout nějakého politického nebo ekonomického cíle. Výsluhový příspěvek bývá označován za jakýsi „nemorální nadstandard“ náležející pouze příslušníkům, za neodůvodněné plnění ze strany státu atd.

Výsluhový příspěvek plní nezastupitelnou roli při utváření lidského potenciálu bezpečnostních sborů. Lze vymezit následující funkce výsluhového příspěvku:

- a) stabilizační,
- b) výchovnou,
- b) regulační,

- c) kompenzační a
- d) sociální.

Stabilizační funkce spočívá v motivaci příslušníků k dlouhodobé službě pro stát v bezpečnostních sborech. Jistota vyššího hmotného zabezpečení nejen po skončení služebního poměru, ale zejména v době stáří. Podporuje tak ideu služebního poměru jako celoživotního povolání. Kvalitním policistou, celníkem atd. se příslušník nestává po krátkém zaškolení. Jedná se o dlouhodobý proces získávání zkušeností a postupného kariérního růstu v rámci služebních míst v bezpečnostním sboru.

Stabilizační funkce se dosahuje zakotvením dostatečně dlouhé doby trvání služebního poměru potřebné pro vznik nároku na výsluhový příspěvek. Doba 15 let zakotvená v současném zákoně o služebním poměru není sice zcela adekvátní, ale je důsledkem zcela chybného stanovení této doby v předchozí právní úpravě, která vyžadovala pouze 10 let trvání služebního poměru. Při přechodu na novou právní úpravu nebylo možno jednorázově zvýšit tuto dobu na optimálních 20 let.

Ke stabilizaci příslušníků přispívá způsob nárůstu procentuální výměry výsluhového příspěvku po dosažení potřebné doby trvání služebního poměru. Po 15 letech náleží příslušníkovi výsluhový příspěvek ve výši 20 % průměrného hrubého měsíčního služebního příjmu. Výměra výsluhového příspěvku se zvyšuje za šestnáctý a každý další ukončený rok služby o 3 % měsíčního služebního příjmu, za dvacátý první a každý další ukončený rok služby o 2 % měsíčního služebního příjmu a za dvacátý šestý a každý další ukončený rok služby o 1 % měsíčního služebního příjmu. To znamená, že po dosažení 25 let trvání služebního poměru, což je v některých zemích hraniční doba trvání služebního poměru, dochází jen k malému nárůstu pro-

centní výše výsluhového nároku. Názory na efektivitu zmíněného řešení nárůstu nároku jsou samozřejmě různé, ale svou roli plní.

Výchovnou funkci výsluhového příspěvku lze spatřovat v tom, že příslušník je motivován k dodržování služební kázně také tím, že výsluhový příspěvek, i za předpokladu, že příslušník splní dobu trvání služebního poměru potřebnou pro vznik nároku na něj, nenáleží, jestliže je příslušník propuštěn ze služebního poměru ze sankčních důvodů.

Regulační funkce směřuje k regulaci věkové struktury personálního obsazení bezpečnostního sboru. S tím je úzce spojená úroveň zdravotní a fyzické způsobilosti příslušníků. Je známo, že v podmínkách služebního poměru se příslušníci zpravidla rychleji opotřebovávají, než v podmínkách pracovního poměru. Výsluhový příspěvek má v okamžiku dosažení věku, který je možno považovat za hraniční pro setrvání v přímém výkonu služby, motivovat k dobrovolnému odchodu ze služebního poměru. Je minimálně neetické, měl-li by být příslušník po 30 letech služebního poměru propuštěn proto, že již nestačí zdravotním, fyzickým a dalším požadavkům pro výkon funkce.

K tomu však musí být vytvořeny potřebné předpoklady. Peněžité plnění musí zabezpečit důstojný odchod příslušníka do výslužby. Samozřejmě, že nemůže nahradit plně dosavadní služební příjem, ale musí být dostatečně vysoké, aby příslušník mohl přejít do jiného zaměstnání bez zásadní újmy na životní úrovni. Výsluhový příspěvek má sloužit také jako jakési „přilepšení“ k starobnímu důchodu, jehož výše v současné době způsobuje, ve vztahu k dosahovanému služebnímu příjmu, zásadní propad životní úrovně bývalého příslušníka.

Správné stanovení výše výsluhových nároků má velký význam. Je-li stanovena v nízké výměře, ztrácí výše popsanou regulační funkci a poskytování příspěvku za službu se může jevit jako zbytečné. Současnou výši výsluhového příspěvku lze označit za odpovídající. Snižování výsluhového příspěvku by tuto pro bezpečnostní sbory jejich základní funkce

nejen ohrozilo, ale vedlo by k jejich likvidaci. V této souvislosti nelze opomenout, že stávající výše výsluhového příspěvku je výsledkem dlouholeté snahy o vhodné nastavení regulační funkce. Návrat k nižší výměře by měl pro důvěru příslušníků, kteří nepodlehli masovému „útek“ příslušníků ze služebního poměru v nedávné době, zničující důsledky, ať už by ke snížení mělo dojít snížením zákonné výše nebo prostřednictvím zrušení osvobození tohoto plnění od daně z příjmů.

Kompenzační funkce výsluhových nároků spočívá v poskytnutí kompenzace za nepříznivé podmínky výkonu služby v bezpečnostních sborech, její nebezpečnost a časovou, fyzickou a psychickou náročnost, podrobení se tuhé

služební kázní a za celou řadu omezení základních politických a ekonomických práv příslušníků v době trvání služebního poměru.

Sociální funkce spočívá v usnadnění přechodu příslušníka do nového zaměstnání po skončení služebního poměru, který je mnohdy spojen s problémy pramenícími ze ztráty původně získané kvalifikace, a ve snížení dopadu poklesu životní úrovně příslušníka a jeho rodiny.

Z uvedených skutečností vyplývá, že není přijatelný jakýkoliv zásah do výsluhových nároků, zejména za stávající personální situace. Policie by jen velmi těžko, ne-li vůbec, mohla nahradit úbytek zkušených příslušníků. Proto se NOS PČR bude nadále

s neztenčenou měrou zasazovat o zachování těžce dosažených sociálních jistot.

Vedle toho chápeme požadavky některých profesních skupin, jejichž odpovědná a náročná služba není dostatečně oceněna, a které volají po obdobném zajištění, které je poskytnuto příslušníkům bezpečnostních sborů. Bohužel, absence legislativní úpravy (např. zákon o státní službě) jim tuto naději nedává. Můžeme doporučit jejich aktivní odborovou činnost a nabídnout jim pomoc a získané zkušenosti.

V Praze dne 27. ledna 2010

JUDr. Milan Štěpánek
předseda NOS PČR

PŘEDSTAVUJEME

– plk. Mgr. MILAN FRANKO

PLK. MGR. MILAN FRANKO SE STAL POLICISTOU V R. 1983 A TĚMĚŘ CELOU SVOU DOSAVADNÍ SLUŽEBNÍ KARIÉRU STRÁVIL V SEMILECH – NEJDŘÍVE V RÁMCI SEMILSKÉHO OBVODNÍHO ODDĚLENÍ, POZDĚJI JAKO ZÁSTUPCE ŘEDITELE OKRESNÍHO ŘEDITELSTVÍ A OD R. 1995 VE FUNKCI ŘEDITELE OKRESNÍHO ŘEDITELSTVÍ SEMILY. V R. 2008 SE STAL ZÁSTUPCEM ŘEDITELE KŘP SEVEROČESKÉHO KRAJE POVĚŘENÝM ZŘÍZENÍM KRAJSKÉHO ŘEDITELSTVÍ POLICIE LIBERECKÉHO KRAJE. V SOUČASNÉ DOBĚ JE ŘEDITELEM KŘ POLICIE LIBERECKÉHO KRAJE.

Čeho chcete jako ředitel KŘP Libereckého kraje dosáhnout?

Těch cílů a priorit je několik:

- Docílit stabilizace personálního stavu jak policistů, tak občanských zaměstnanců.
- Zabezpečit výkon služby minimálně na stejné úrovni jako v letech minulých, ale zároveň zvýšit přítomnost policistů na ulici a v dohledu nad bezpečností a plynulostí silniční dopravy. K tomuto by mělo přispět i zřízení krajského družstva silničního dozoru, jehož posláním je preventivně působit zejména na nejfrekventovanějších tazích v rámci Libereckého kraje. Určité postřehy od novinářů, ale i od občanů, že se nám toto daří, již máme.
- Komplexní ekonomické zabezpečení funkčnosti celého KŘP LB kraje, neboť jsme se stali samostatnou organizační složkou státu.
- Zvládnutí přechodného období, než bude postavena nová budova Krajského ředitelství PČR Libereckého kraje. Vzhledem k tomu, že budova ještě není postavena, jsme ubytováni na několika místech v Liberci. Podotýkám ale, že občanů se toto žádným způsobem nedotkne. Všechny potřebné „služby“, které využívají, jsou v místech, na která byli zvyklí.

- Hlavním cílem pro mě a celé vedení nově vzniklého KŘP Libereckého kraje je postavení komplexního areálu pro krajské ředitelství, ale zároveň i pro oba územní odbory jak vnější služby, tak i SKPV v Liberci.

Daří se Vám obsazovat vhodné kandidáty na volná služební místa?

Poté, co jsem byl v říjnu 2009 ustanoven policejním prezidentem do funkce krajského ředitele, získal jsem i oprávnění vyhlašovat výběrová řízení, a to jak na funkce služební, tak i na obsazování pracovních míst civilními zaměstnanci. Výběrová řízení byla tedy vyhlašována již od listopadu 2009 a účastnili se jich v komisích další služební funkcionáři jak z bývalého KŘP Severočeského kraje, tak i služební funkcionáři z policejního prezidia. Samozřejmě v komisích byl i zástupce NOSP. Vybraní kandidáti byli poté s účinností k 1. 1. 2010 ustanoveni na služební místa, případně do pracovního poměru. Nevybíral jsem je tedy sám, ale celý tým odborníků a zkušených pracovníků, kteří mi poté předložili návrhy s pořadím vhodných kandidátů. Zejména při obsazování míst v řídicích funkcích u policistů bylo přihlíženo jak k provedeným psychotestům nebo psychologickým pohovorům, tak ale i k výsledkům Assessment centra. Potěšilo mne, že na některá pracovní, ale i služební místa se přihlásilo více kandidátů a bylo proto možné vybírat opravdu ty nejlepší. Jsem přesvědčen o tom, že policisté, ale i občanští zaměstnanci, kteří byli ustanoveni, případně přijati na obsazovaná místa, budou pracovat jako tým ve prospěch celého nového krajského ředitelství.

Jaké překážky a problémy provázejí vznik nového KŘP Libereckého kraje?

Nelze mluvit o problémech, ale spíše o věcech, které se objevují všude tam, kde něco nového vzniká, něco nového se buduje. Samozřej-

mě není ideální, že jsme na přechodnou dobu, do postavení nového policejního areálu, dislokováni na čtyřech místech. To přináší určité problémy a možná i prodlevy v telefonním, ale i datovém spojení mezi jednotlivými součástmi KŘP. Jde i o skutečnost, že se některé služby musí přestěhovat z prostor, na které byly donedávna zvyklé. Pro nově vzniklé útvary bylo nutno sehnat vybavení, a to jak nábytek, tak i výpočetní techniku a tuto vzájemně propojit, aby bylo vše funkční a nezávislé na jiných subjektech. Nutno je však připomenout, že se jedná o prozatímní řešení, které nebude na dlouhou dobu.

Jé podpora při vzniku nového ředitelství ze strany bývalého KŘP Severočeského kraje odpovídající?

Od doby svého ustanovení na funkci náměstka ředitele KŘP Severočeského kraje pro zřízení krajského ředitelství jsem se snažil intenzivně komunikovat a připravovat veškeré věci pro hladký průběh vzniku KŘP v Liberci společně s vedením bývalého ředitelství Severočeského kraje. Účastnil jsem se všech jednání, která se této problematiky týkala, jednal jsem i na úrovni policejního prezidia. Téměř rok se připravovala delimitace služebních i pracovních míst ve spolupráci s ředitelem pro řízení lidských zdrojů v Ústí nad Labem, samozřejmě s tím byla spojena i příprava celé systemizace pracovních míst nového KŘP. To vše bylo velmi náročné, neboť jsem musel ctít vzorovou systemizaci, ale zároveň dbát na to, aby byly všechny útvary na novém kraji funkční. Nemalou pomoc nám zajistilo i celé ekonomické oddělení, které pomohlo nejen s výběrem budoucích zaměstnanců, ale i s jejich pozdějším zaškolením formou stáží a zaučení. I v současné době je naše spolupráce na odpovídající úrovni a je společným zájmem jak nás všech ve vedení KŘP v Liberci, tak i vedení KŘP v Ústí nad Labem, aby vše fungovalo. Byl a je to náš společný zájem. Nyní však je zodpovědnost za chod a činnost KŘP v Liberci jako na samostatném subjektu pouze na nás. Spolupráce však v žádném případě nebyla ukončena.

Jste s dosavadním průběhem příprav stavby budovy nového KŘP Libereckého kraje spokojeni?

Spokojen budu, až bude budova stát, všichni v ní budou nastěhováni a vše bude fungovat. Vždy je nejhorší něco začít. Projektová dokumentace je již zhotovena, nyní běží územní řízení pro vydání stavebního povolení. Souběžně s tím však probíhají jednání a další nutné adminis-

trativní kroky k povolení na demolice některých objektů v areálu na ul. Pastýřská, jakož i povolení k přesunu čerpací stanice pohonných hmot. V průběhu března bych chtěl dokončit přestěhování policistů SKPV Liberec do objektu v ul. Dr. Milady Horákové, který máme pro jejich dočasné ubytování téměř připraven.

Co považujete za největší překážky v policejní práci?

Ono snad ani nejde o překážky, ale určité starosti se stabilizací personálního stavu policistů. V minulosti byl zaznamenán značný odliv zkušených policistů a ti, kteří nastoupili, teprve své zkušenosti musí získat. Proto chybí ti, kteří by jim mohli své zkušenosti předat a tak veškerá tíha tohoto úkolu je potom na vedoucích pracovnících na základních útvarech a klade to na ně opravdu velké nároky. Určitým problémem je také to, že nově přijatí policisté neprošli buďto náhradní nebo základní vojenskou službou, která přece jenom vedla k vytvoření určitých návyků, zdvořilosti a samostatnosti. Rovněž tak rychlejší obměna výpočetní techniky by přispěla k urychlení a usnadnění práce policistů. V neposlední řadě není pro policii a policisty dobré neustálé dohadování o změnách v zákoně o služebním poměru. Tyto vyvolávají částečnou nejistotu a v žádném případě podle mne nepřispívají ke klidu v řadách policistů. Naopak pozitivně vnímám změny v rámci budování KKC a projektu P 1000, kdy se rozhodně daří zlepšovat pracovní podmínky jak pro policisty, ale v neposlední řadě pro veřejnost a samotného občana.

Jak vnímáte spolupráci s odborovou organizací NOSP ČR?

Odbory vnímám jako součást policie. Naše krajské ředitelství s jejich zástupci spolupracuje. Jsou členy vzniklých komisí krajského ředitele, jsou zváni k výběrovým řízením. Projednávám s nimi změny v rámci systemizace pracovních míst, ale i některé skutečnosti, které se týkají řízení ve věcech služebního poměru policistů. Myslím, že je to neoddelitelná součást policie, která má určité povědomí o tom, jaké názory policisté sdílejí a jaké mají problémy. Je to důležité i pro mne jako řídicího pracovníka policie. Napomáhá to k přijímání účinných opatření pro zlepšení pracovních podmínek a služby policistů.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně úspěchů.

Zdeněk Bartoň, koordinátor pro Liberecký kraj

DARUJ KREV – DARUJEŠ ŽIVOT

Dne 26. ledna 2010 se uskutečnila u ZO NOS PČR při Oblastním ředitelství SCP České Budějovice humanitární akce, která úzce navazuje na v loňském roce uskutečněnou celostátní akci pořádanou NOS PČR, tentokrát pod názvem „Daruji krev – daruji život“.

Velkou podporu a záštitu akci poskytlo vedení ObŘ SCP České Budějovice v čele s ředitelkou plk. Mgr. Ivanou Zelenákovou, výraznou měrou také přispěla regionální pobočka ZPMVČR v Českých Budějovicích. Významný finanční příspěvek byl v souladu se svazovými předpisy poskytnut z rozpočtu Nezávislého odborového svazu Policie České republiky, bez kterého by byl tento den ochuzen.

Celkem darovalo krev 48 dárců. Vedle účasti 20 registrovaných je velkým posunem skutečnost, že 28 policistek a policistů se k tomuto kroku odhodlalo poprvé. Pokud bychom v tomto trendu pokračovali, lze nahradit úbytek starších dárců, kteří jsou kvůli zdraví a věku vyřazováni z registru dárců.

Každý účastník, který daroval krev, mimo jiné obdržel malé občerstvení a symbolický dárek – ať už tričko s připomínkou na tento den nebo vlaječku se znaky partnerů, kteří tuto akci podporovali. Nechyběly ani malé pozornosti od ZPMV a pochopitelně ČČK – každý provodárce obdržel známý odznak, rudou kapku krve.

Podle ohlasů a informací se tato akce podařila, účastníci byli spokojeni a jsou odhodláni v této věci nadále pokračovat. Vše zopakujeme v měsíci říjnu, kdy je podle sdělení primáře transfusní stanice nejcitelnější nedostatek krve.

Antonín Smola, předseda ZO NOS PČR
při ObŘ SCP České Budějovice

Text s kompletní fotogalerií naleznete na www.nosp.cz

Policisté chápou, jak je důležité být zajištěn.

Řada z vás si již delší dobu naplno uvědomuje rizika, která vám denně přináší vaše služba a snaží se najít nějaké adekvátní řešení, které by tato rizika alespoň částečně pokrylo a v případě nehody se o vás postaralo až do konce života. Individuálně si zřizujete různé životní pojistky, úrazové pojištění a důchodové spoření. Jako policisté jste ale pro pojišťovny rizikovou skupinou a tak víte, jak drahé toto pojištění je a jak často netransparentní mohou být různé programy a produkty.

V závěru loňského roku byl spuštěn ojedinělý společný projekt **NOS PČR a Victoria Volksbanken pojišťovny a. s.**, který vám nabízí speciálně připravený program **EVENTUS**, který je vašim garantovaným sociálním zajištěním pro případ úrazu s trvalými následky a zároveň garantovaným programem důchodového spoření. NOS PČR pro vás úspěšně vyjednal příspěvky z FKSP do tohoto produktu již v několika krajích a v dalších krajích jednání probíhá.

V programu EVENTUS ojediněle a exkluzivně na českém trhu pojistných produktů v rámci úrazového pojištění získáváte nejen jednorázovou částku dle vážnosti úrazu ale hlavně **doživotní měsíční rentu** 10 až 12 000 Kč. A nejen vy, ale za poloviční částku i vaši nejbližší – vaši rodinní příslušníci. Tento program vás chrání v každé situaci **24 hodin denně po celém světě** za cenu jen 285 Kč.

A tak kvalitně, jak vás dokáže zajistit v případě úrazu, tak vám tento program stejně kvalitně pomůže zaopatřit se na důchod. Znamená to, že máte po celou dobu spoření 100% garantované jak vaše veškeré vklady, tak i zhodnocení vložených prostředků. O **nutnosti** individuálního spoření k důchodu se téměř denně můžete dočíst v denním tisku i na internetu.

Do dnešní doby si produkt úspěšně uzavřely již stovky policistů po celé České republice. Prvními, kdo pochopili výjimečnost tohoto produktu a uzavřeli pojistnou smlouvu byli předseda NOS PČR JUDr. Milan Štěpánek a místopředseda NOS PČR Bc. Daniel Bláha. S jedním z prvních řadových policistů, kteří do programu vstoupili, jsme udělali krátký rozhovor. Jedná se o příslušníka Policie ČR pprap. Tomáše Liska z MOP Zahradní město, Praha 10

Proč jste si uzavřel produkt Eventus?

Jelikož mám nebezpečné zaměstnání, chtěl jsem pořádně zajistit sebe a svoji rodinu.

Co vám to přineslo?

Moje předchozí pojistka mě neochránila dostatečně na rozdíl od Eventusu, který mě chrání nonstop a po celém světě. Navíc si zde spořím na důchod a poprvé vlastně vidím, s jakou částkou můžu v budoucnu počítat. Doposud mi žádná pojišťovna nebyla schopna napsat částku i s garantovaným ziskem do smlouvy.

V čem je pro Vás Eventus jiný?

Pro mě osobně je důležité, že v případě úrazu mě to zajistí do konce života doživotní měsíční rentou a navíc mě to stojí o dvě třetiny méně než moje předchozí pojistka. Taky vím, že na důchod si naspořím víc, než jakýmkoliv jiným způsobem.

Doporučil byste tento produkt?

Určitě, je důležité být dobře zajištěn. Je škoda nevyužít tuto nabídku – zvláště když byla vytvořena NOS PČR. Tímto jim za to děkuji.

V případě Vašeho zájmu o prezentaci pojistného produktu EVENTUS na Vašem pracovišti či uzavření smlouvy neváhejte kontaktovat koordinátorku: Sandra Vídeňská, gsm: 602 281 002 sandra.videnska@hmteam.cz.

Info: www.nosp.cz/poskytujeme

